

Glistrup (FP):

Der er én sociologisk forskel på masseinvestorer og enkeltinvestorer. Enkeltinvestorer er store, fede, rige kapitalister, der selv kan klare opgaven. Masseinvestorer er mennesker, der løfter i flok. Det er kapitalismens husmænd, der virker sammen og solidarisk forsøger at løse en opgave. Det fører selvfølgelig til flere omkostninger, for der kommer det ekstra led ind, at man skal lave generalforsamlinger og vedtægter osv., hvorimod en enkelt investor kan disponere langt lettere, når han er tilstrækkelig rig. Derfor har det social slagside, hvis man skal behandle masseinvestorer dårligere end enkeltinvestorer.

I øvrigt fortjente SF's indlæg topkarakter som husarvælgertale, men sagligt var det hulere end den tommeste elverpigeryg, der nogen sinde er set på danske breddegrader. Hvis man tager det led for led, viser det sig at være aldeles tomt og usandfærdigt, hvad hr. Jens Thoft har sagt fra denne talerstol.

Han sagde, at man godt kan forstå, der bliver højere skat for almindelige mennesker, når der er nogle, der får 2 mia. kr. i fradrag. Jamen de fradrag, vi her taler om, skaber investering og skaber bedre indsats og bedre velfærd og velstand for almindelige mennesker.

Nej, grunden til, at andre mennesker får for høj skat, er ikke disse 2 mia. kr., men det er de meningsløse offentlige udgifter, man dækker. Det er de 20 mia. kr., der smides ganske afsindigt ud til bekvemmelighedsflygtninge og til Danidas forsøg på at give atombomber til Indien og kejseren af Tanzania store kroner på hovedet. Det, der fører til skatteplyndringen her i landet, er disse meningsløse høje udgifter.

Dernæst sagde hr. Jens Thoft, at fornuftige ting som vindmøller kunne man godt tage. Jamen hvis der nu er nogle andre, der mener, at fornuftige ting f.eks. er produkttankskibe, hvorfor skal de så ikke have lov til at investere i produkttankskibe? Hvad der er fornuftigt eller ikke fornuftigt, må den enkelte bestemme. Det skal hverken hr. Jens Thoft eller nogen af hans 178 folketingskolleger have nogen som helst indflydelse på.

Jamen, siger hr. Jens Thoft, det er da forfærdeligt. De, vi taler om her, er advokater og

tandlæger. Tænk, hvis det havde været ekspedienter og invalider.

Jamen ekspedienter og invalider har præcis den samme ret til at tegne sig for en Difkoanpart, som advokater og tandlæger har. Man har præcis den samme ret til at gøre det, hvad enten man har den ene eller den anden profession. Derfor var det fuldstændig forkert.

Hr. Jens Thoft sagde, at det, der tilsigtes, er at få underskud. Vel er det da ej! Der er da ikke nogen som helst, der med fornuften i behold sigter efter at få underskud, så længe hr. Jens Thoft ikke har haft held til at indføre en skatteprocent på over 100. Hvis vi skal betale 120 pct. i skat af indtægterne, bliver det godt at få underskud, men så længe skattegrænsen ligger på 78-79 pct., er det i hvert fald ikke rigtigt. På lang sigt skal det give overskud, men en langsigtet investering, der giver overskud, hvad enten det er et skovbrug, et hotel, eller hvad man måtte investere i, giver altså først underskud i en periode. Det eneste, hr. Jens Thoft vil have os til at fokusere på, er, hvordan det går i år 1.

Hr. Jens Thoft sagde også, at man bruger andres penge. Vel gør man ej! Man bruger sine egne penge. Man løber selv fuldt ud risikoen, men man kan selvfølgelig trække fra, når man har udgifter, som giver mindsket skatteevne, og man kan lægge til, når man har overskud, som giver fortjeneste.

Endvidere sagde hr. Jens Thoft, at han bare vil have, at ligningslovens § 28 skal gælde for disse mennesker. Hvorfor skal ligningslovens § 28 gælde mere for masseinvestorer end for de rige, velstående enkeltinvestorer?

På samme måde sagde hr. Jens Thoft, at det skal være kapitalindkomst og ikke virksomhedsindkomst. Hvorfor skal der være den forskel på, om man er masseinvestor eller enkeltinvestor?

Hele vejen igennem, når man ser på de led, som hr. Jens Thoft anførte, er den eneste saglige røde tråd, at det er en asocial begunstiggelse af milliardærerne, Lønmodtagernes Dyrtidsfond og sådanne foretagender og spark til dem, der med deres egne sparepenge vil gøre Danmark rigere også for folkepensionister og svage og syge og handicappede. Det er en hjælp til handicappede, svage og syge mennesker, når